

De zingende kraamer of vermaakelyke Krispyn : kaamer spel

<https://hdl.handle.net/1874/372214>

DE 9514
ZINGENDE KRAAMER
Of Vermaakelyke
KRISPYN,

Kaamer Spel,

Op de Zinspreuk

*Wat baat het Reyze? anders niet,
Als kommer, sorg, en swaar verdriet,*

Of anders

*Die nooyt en reysd, weet weynig, wat
De Waereld in zijn loop bevat.*

DOOR

JACOBUS ROSSEAU.

t A M S T E R D A M,

Gedrukt by JACOBUS van EGMONT, Boekdrucker en Boekverkoper, op de Reguliers Bree-straat, in de Nieuwe Drukkery, 1717.

OPDRAGT

Aan

C. ROSSEAU.

Verlof, Doorlugte Broer, en vrind;
Dat 'k u dees Kraamer op mag draagen,
Mits gy de Poeëzy bemind,
In 't blaeyenst van u Jonge daagen;
Gy schynd door Pallas op gekweekt,
Om voor myn kreup'le Rym te kampen,
Uw deugd door alle nevels breekt,
Bescherm myn Kraamer, die veel rampen,
Geleeden heeft eer hy tot hier,
Is met zyn Mars in 't Land gekomen,
Ik hoop, het strekt u tot pleyfier,
Want wyl gy 't leeft, zuld gy niet droomen,
Door dien Krispyn, dat weet ik wel,
De vaak uyt uw gezigt zal houwen,
't Geen hy verkoopt, is uyt de tel,
Van raarityt, voor Mans en Vrouwen,
Hy zingt, en springt, wyl hy verbaald
Wat hy al heeft bezogt, voor deezen,
En waar dat hy al heeft gedwaald,
Dog zoo 't niet naar uw zin moogt weezen,
Roept vry, dat ik van 't spoor af ben,
Met al dit mal gebrus te Schryven,
Gy weet wel Broeder, dat ik ben
Een Broddelaar, die nooyt geen Schryven
Geleerd heeft, op het Hooge School,
Om veelderhande Taal te leeren,
Ik zing maar zoo wat om de kool,
Voor die de Snaakigheyd begeeren.

J. ROSSEAU.

OP ROSSEAU'S

Zingende.

KRAAMER.

HOe weerligt nu de glans, aan 't Y,
Van ROSSÉAU, wiens boertery,
De negé Susteren doet Juygen,
Roem op van Rusting, en nog meer,
Zy moete voor dees Snaakze veer;
Als onderdaane neder buygen.

P. L.

Op het Boertig Rymen

van

JACOBUS ROSSEAU.

Loef Rosseau, die is op Pindus top geboore
Door Thaliagevoed, want by die steeds laat hooré,
Als Dond'rend zyn naam, door Famaaschel Trompet,
Een yder staat vast door zyn boertery verzet.
Ja zelfs op Parnasberg, daar Febus zyn gezinden;
Zaam bezig zyn, voor hem, een Lanwer krans te
binden,

Mits by het waardig is, voor al zyn Snaakery.
Leef lang ó Jongeling! op dat uw Poezy,
En naam braveere mag, op duizende van tongen,
Ja dat u Lof weergalmt, en daaglyks word gezonge,
Verzelt met zoet gelag, en Juygend hand geklap,
Hoe meld ik uwe Naam, myn pen is veel te slap

Myn Bryn al veel te flaanw, u Naam zyn eys te geeven,
Ik zie een Pook, en een van Rusting weer berleeven,
In d'overaardigheid, want die dees Kraamer leest,
Men roepe neffens my, ô! welk een snaakze geest,
Die't Fweer galme doet, door't klinke van zyn Snaren,
De zuuyvere Zee God, kweeld, en duykeld op de Baren,
En steekt al lachende zyn hooft ten Golven uyt;
Zelfs Triton, slaat de maat, en bost het zoet geluyt
Van uwe Zange na, op zyne waater hooren,
Dus streeld gy, en verrukt, al om, elks geest en Ooren.

CROSSEAU.

Op de

ZINGENDE KRAAMER,

Door

JACOBUSROSSEAU,

DEn Mensch een Bal gelyk van 't twyfelent geluk,
Bejeegent menigmaal veel wonderlyke dingen,
Nu strekt ze hem tot vreugd, en dan eens weer tot druk;
Gelyk dees Kraamer u komt geestig voor te Zingen,
Verdigt, door't Konstig Bryn, van hem die reeds
zyn Naam,
(Door Boertery vermaard) maakt kenbaar door de
Faam.

D. KIENEMANS.

DE
ZINGENDE KRAAMER,
K A A M E R S P E L.

K R I S P Y N *komt wyt zijn Huys en zyd*

le zo, dat gaterweer op uyt, belast en beladen,
En of ik wat verkoope zal, dat weet ik
niet, dog dat mogt de drommel van te voo-
ren raaden;

Waar nu het eerst heen, naa 't Turf-Schip?
Kooperberg? of nieuwe Fontyn?

Kom ik mag eens een veertjen opschieten, en dat zal myn
wegweyzer zyn,

Want wat bruyd het my waar ik myn goed verkoop
al waar 't by de nikker op hellenbrugs haaven.

Hy komt voor een Herberg en Zingt.

Wat moet een Mensch al draaven.

En werken voor de kost;

Hoe lang zal ik nog slaaven;

Eer dat ik word verlost,

Het is een zwaare post.

Die niet heeft om te bikken,

Maar houw, hier valt te likken,

Dit zal van Bagchus Schooltje zyn?

Ja, hier tapt men Bier en Wyn,

by Spreekt.

Gants bloemerherten! dat komt zeeker fyn,
Want ik zie, dit is een Herberg, en daar zitte veele Men-
schen,

Die moet ik eens met een vrendelyk gezigt goeden avond
wenschen,

En zien of er niet een by is die van me Kraamery wat op
doet,

o Wee! wat ben ik loof, door 't tortze, en draage van al
dit goet.

by gaat in de Herberg en Zingt.

Su votre Serviteur, Koeragie;

Goeden avond al den bras,

Dog hier komt geen lanpotagie,

Nog

De Zingende KRAMER,

*Nog geen Waaltje met zyn kas,
Neen, hier komt Krispyn getreden,
Die geen and're fonksje ken,*

*Als ik heeden,
Zal ontleeden,*

Eer ik weer na huys toe ren.

*Als ik heeden:
Zal ontleeden:
hy Spreekt.*

Hou myn stoutigheyd ten besten Hospis, dat ik hier zo
in kom valle met myn dwaaze reeden;
Engy doorlugte vrinde, die hier zaame zyn vergaard,
Ik bid ziet niet na myn kneevens, nog na myn baard;
Maar luyfterd naar het geen, ik heede zal verhaalen,

Hy Zingt.

*Hy kooptter niemand krabben, of gernaalen
of alykruyken alle eeve vars.*

Hy Spreekt.

Ho, ho, ik zie bylo dat lykt geen van de Musjeurs in haat
Mars,
En daarom wil ik eens wat anders op gaan zingen.

hy Zingt.

Wie wilder koekjes, of wat kraakelingen.

Hoe, kykjeluy van die reede ook zo drommels bang?
Wel aan ik Zing dan weer een aangenaamer Zang;
Want ik heb lietjes ook te koop, dat moetje weten,
Ja meer als die Vent die Pieter de Vos, of kleyn Jan werd ge-
heeten,

Dog ik geefze goet kooper, Schoon dat hy'er mee langs
Straad kruyd,

Zo moetje hem altyd een oortje voor 't stuk geeve, en
ik geef de kust en keur voor een duy,

En dat is ook gezet Gelt, dan valter niet af te dingen.

hy Zingt.

*Des wie wil hoore Zingen?
Van vreugde een nieuw Liet.*

hy Spreekt.

Ik zwyg, want wie weet of zulks wel is geschiet,
En om dan in deze zaake niet loogenagtig te weezen,
Zo wil ik liever verhaale, wat ik laast in een Fillefoops Boek
hob geleezen, Daar

Daar stond van een Weever die al slaapende zong op zyn ge-
touw,

hy Zingt.

In 't ronde, in 't ronde, alarm, dou, dou:

In 't ronde, in 't ronde, in 't generaal,

hy Spreekt.

Ja dat waar altyd zyn deun al zat hy over 't maal
En ik zou het wel vorder Zingen, maar het is myn uyt de
kop geschooten,

Dog ik heb allang by me zelve beslooten,

Om eens te zeggen, wat voor een lantsman dat ik ben,

Ik ben geen Snyder, ik ben geen Weever, ô neen, ik ken,

Niet anders, als zo wat avoes, ik breng jou Oomen,

hy Zingt.

ô! Droomer wild niet langer droomen,

Ontwaakt eens uyt uw sluymer bed:

hy Spreekt.

Maar ik zie, gy lagt al den bruy om myn potret, Dog ik
word niet kwaad, al kom ik zulx te merken.

hy Zingt.

Die te luy is om te werken,

Gaat maar meê na Kastrêkom,

Daar is 't Lief, gy kund wel merken,

Wat ik meen, of benje dom?

hy Spreekt.

Dog die geen pekuniam heeft, keert maar vrey weer om,

Want daar woone niet als dolkoppige Boeren,

En de Vrouluy zitten met de Rokken op haar kniejen,

Dat is te zeggen, het zyn Hoeren,

Die anders niet zoeken als jonge kwante met Gelt,

En ik draag een broek zonder zakken, zo dat myn geen

Munt en kwelt. *hy Zingt.*

Hoord eens vrinden met malkander,

Hoe dat den grooten Alexander,

Laast vogt met een doode Rot,

hy Spreekt.

ô! Die deun heeft, meê zeer weynig slot,

Ook zo is het al ouwe kost, daarom moeder wat ander

Klinken.

Wat wille de Heere, een Vryagie? of een liet om te drinken:

Ha, ha, ik zie gy knikt, en knikken is te zeggen ja,

De Zingende KRAAMER,

Een van de Heeren heeft hem een glas

Wyn waar op hy Zingt.

Wellekom, wellekom, Wyntje, la, la,

Wellekom, wellekom, Wyntje, la, la,

Wellekom Wyntje,

Alwaar het een Pyntje,

Wellekom, wellekom Wyntje, ey ga,

Hy drinkt het glas wyt en zeyd.

Hy Musjeurs wie doet my dat zo na?

Ik ben een Liefhebber van drinken, dat moet gy weeten,

En ik ben ook graag ter plaats en daar braaf wat valt te vreten.

Dog wie hoorden ooyt dat imand die gezont was het eeten
verdroot?

hy Zingt.

Breng brood, 't is noot,

In dezen aanval groot,

Agt, neege pond,

Neem worst tot lond,

En sryd tot in der dood.

hy Spreekt.

Ja het heugt me nog, doen ik laaft eens in de noot,

Hier op den Amstel was, daar viel niet veel te bikken,

Als zomtyds eens aan een boere Meyd haar mond te likke.

hy Zingt.

ô! Zoete Meysje zonder gal,

Hoe staat het al met jou muysje, muysje, muysen?

ô! Zoete Meysje zonder gal,

Hoe staat het al met jou muysjeval?

Ik heb een muysje,

Kleynder als een huysje,

Gund hem een plaatsje al in u poezel huysje;

hy Spreekt.

Soet, die deun is al te ligtvaardig, zo heb ik wel gehoord;

En daarom is 't beter die reede maar gesmoord,

Haalt mikket, ter dybel, en ik moet voort,

Zo de Min myn zinne behoord,

Dog evenwel bon kouragie,

hy Spreekt.

Dat hoorden ik zingen, op de Bootermarkt Klaas Klomp,

en Spring int-Velt op hun Stillagie,

En des zo stel ik die gekke deun al mede aan een zy.

hy Zingt.

Laast zag ik eens in de Wey,
 Een heel Lieffelyk geuly,
 Al van een harders knaapje,
 Die door de Min;
 Zyn Harderin,
 bekoorden ô dat aapje!
 Hy riep staudig schoone Maagd,
 Die in uwe voorhoofd draagd,
 Twee volmaakte keykertjes,
 Ag! ag! myn hart,
 Is zeer verward,
 Door 't siraale van die preykertjes.

hy Spreekt.

En daar meê zag hy een eynde van zyn verdriet, Hoe, lagt gy
 Musjeurs? of gelooft gy het niet?
 Dog zo hier imand is die 't niet gelooft, vraagt het aan myn
 besje die zalder niêt om liegen,
 Ja haar woorde gaan zo vast als een hand vol vliegen;
 Dog dat 's tot daar aan toe, een loogen op zyn pas, Is voor
 De ouwe luy een Spinnewiel met vlas,
 En magge zy zomtyds op de Straat eens labbekakken,
 Dan gaanse in grasduyne, dog om hier heel lang op te snak-
 ken,
 Van de ouwe luy, dat lykt myn Hoogheyt niet,
 Ik wil maar bekend maake vrienden, de man die gy hier ziet,
 Is altyd vrolyk van Geest, wanneer hy met zyn Kraamers
 winkel

Komt in een Herreberg

by Zingt.

Iantje riep zy, kinkel,
 Ô ion lange scharreminkel,
 Wat doet gy van het bed?
 Kom nog eens in 't Paardewet.

hy spreekt.

Blijft'er ook iemand gediend te weeze? met een Bril voor
 een scheele pagedet?
 Ik heb 'er nog twee met schoone vergroot glaazen,
 Spreekt 'er niemand, wel wat ben jeluy maffe baazen,
 Het is haast niet te peynewaard dat ik hier kom met myn
 goed,

De Zingende KRAAMER,

hy Zingt.

*Myn Grootvaar droeg een hooge Hoed,
Twee Schoede zonder zoolen,
Hy heeft veel hemden, heel en goed,
Zo wit als doove koolen.*

hy spreekt.

Maar ik heb byme kriek al slimmer moeten doolen,
Doen ik voor vier Jaare, by de Lappen in Vinland was ver-
zeyld,

ô Bloed! wat heb ik daar al menigmaal myn Kraamerytje uyt
geveyld,

Dog niet een van die Ezels koppen wou wat van me koop,
Dan ging ik eens een dag of tien op den boer loopen,
En speelde, boer geefme een stuk, of ik veegje door de smoel.
Ik reysden na Luylekkerland, daar was een groot kriejoel,
Vermits een dood Paard, dat duyvels dol was,
Met een Waafel Kraam aan zyn maars die avond aan de hol
was,

Dog ik zette myn Marsje neer en greep het by den Toom.

hy Zingt.

*Daar voer der een Scheepje voor wind, en stroom,
Daar voer der een Scheepje voor wind, en stroom,
Het stelde zyn koers na d'Overtoom.*

hy spreekt.

Maar het schein me zo zeeper wel een droom,
Want het Schip had Zeyle Roer nog Matten,
En waar verzien met zeve drof'ge gaffen,
Een zonder Armen, een zonder Beene, een zonder Kop,
En al watze songen waar niet anders, als ô wel ons Geld is op.
ô Manne? riep ik weerom, vaard gy zonder Scheyven?
Dan magje wel met dat Schip uyt de wareld-dreyven,
En daar op begon ik te lollen,

*Blaauw gaare, en koperdraat,
Myn Geld is op, ik weet geen raad.*

Hier over wieren dees voorgenoemde zo drommels kwaad:
Om dat ik zulk een deun op haar begon te zingen,
Dat die Vent zonder kop, voort wou in 't waater springen,
Dog ik lagten haar uyt, en ging weer Landwaard in,
En doen kreeg ik zulke verbruyde lusten tot de Min,
Dat ik van binnen verbrande als een Bakkers Ooven.

by Zingt.

*Wat Gasten zyn daar booven,
Vrouw reeken, Vrouw reeken,
Vrouw reekend ons niet.*

by spreekt.

En de Meyd daar ik na uyt vryen ging, was genaamt Scheele
tiet,

Zy had een ingevalle Neus, en een pokkig bakhuis,
En haar oogen waare als de bril van Momus kakhuis,
Maar zy vlugten voor myn Liefden als Dafne voor Apol:
Zo dat ik schier myn Breyn verloor, en liep gelyk een zotte
bol,

Ja ik slagte Flip in 't't Laasrishuys, en had maar twee van
me Zinnen.

by Zingt.

*Al wat me doet, men kan geen Iuffrouws winnen,
't Scheynd dat de Liefde heel verbannen is.*

by spreekt.

Dog Musjeurs, ik wierd wel haast weert fris,
Door sweet drankjes, purgaasjes, en zulke grillen,
Maar al dit bab'len, en praatzen, zet me geen vet aan de billen,
Wilder ook imand Kammen? Tonteldoosjes, of een stuk-
je Lak?

Potloot pennen, Pypedooze? of een Almanak?
Wie roept daar? gy borsje? wat is van u begeeren?
Een Speefie boekje, om het Munt der Scheyven te leeren?
Dat kost een goeje Schelling, zie zo dat is een begin,
Wie wil nog wat? hier heb ik knoopjes van het feynste Tin,
Die je by me zoole voor Zilver aan je broek kan draagen.

by Zingt.

*En het is al reeds aan 't daagen,
Kyk wat schoone Morgestond;
Ik zie hoe voor Febus waagen,
Trekt Diana's swarte hond.*

by spreekt.

Wat het mog een front,
Febus is nog by Tetis, om Mofsele te vreeten;
Dog het is een foutje van me gezigt, dat moet gy weeten;
Ik word al goet ouwers, en omtrent zestig Jaar,
Wie wilder? wie zelder? Pennemesse, of een feyne Schaar;
Scheermesse voor de Snotschraapers, om meê te Scheeren.

by

De Zingende KRAAMER,

hy Zingt.

Heeren, zyde zy heeren,
 Hy wist wel van te veur,
 Dat de Kelder had een scheur,
 Hy riep: het was maar niet met al,
 Hy wist dat hy 'et wel stoppe zal.

hy spreekt.

Zoet Kraamer word niet mal,
 Laat de Menschen liever verstaan wat gy hebt onder von-

den,
 En hoe gy veertig jaaren hebt gefworven voor de honden,
 Gelyk de Musjeurs al een weynig hebbe verstaan,
 En om datje Liefhebbers van wat nieuws bend, zal ik al
 vorder verhaale gaan.

hy Zingt.

Een die zyn avontuur verteld,
 Behaalt zomtyds veel lof,
 Schoon hem een maag're keuken kweld.

hy spreekt.

Hou, als ik alles in order verhalen zal, moet eerst myn ge-
 boorte plaats vermelt;

En om tot de zaak te koomen, zo weet ik ben een Boere
 Zoon, in Amsterveen gebooren,

En ik kwam zo dikmaals in dat Dorp te hooren,

Van vaaren na Janstinje, of naar den Oorlog,

Ik dudden op, met nog een buur Knecht van me genaamt
 Jilles zonder bedrog

Een Persoon die meê zeer genegen was om voor 't Vader-
 land te sterven,

Nou, wy gingen naar Amsterdam, daar waar men bezig
 om Volk te werven,

Die met de eerste Scheepe na de Batavise Kermis 't zeyl zou-
 we gaan,

Myn Maat raakte ten eerste klaar, maar ik moest hoopeloos
 blyve staan,

Want maakten ik eenige voortgang om binne te koomen,

Zo kwam de geweldiger met zyn rotting, en riep, waar
 heene Oomen?

Ik dagt loop voor duyzend nikkers, en ik liep by me best,

Van 't Oostinjes Huys na 't Princen Hof, daar wierd ook
 Volk gepreit,

Want

Want doen ik daar kwam stonde by me keel, wel twintig
Schryvers op de Plaats by die ronde Lantaaren,
En al wat me riep dat was.

by Zingt.

*Wie wil meê ten Oorlog vaaren?
Met het Scheepje van Rynuyt?
Die moet hem terstond verklaaren,
Eer dat men den Oorlog sluyt,
Aan boord, aan boord, aan boord.*

by spreekt.

En ik had nauwelyks die reeden gehoord,
Of ik ging dadelyk by die opgepronkte Kadetten,
En sprak, maar Schreyvers, wilt me meê voor Matroos op
de Seel zetten,

Zy keeke myn eens onder de ooge, en vroege hoe myn
naam was?

Ik antwoorde ik heet *Krispyn*, wel riever doen weer een
benje geoeffend in het Kompas?

Ja, riep ik weerom ik wilje al de streeke van de wind wel op-
noeme, zonder daar in te dwaalen,

Goet antwoorde myn eene van de Schreyvers, Kom dan
dadelyk u Gelt maar haalen.

Ik sprong driemaal an, want ik dagt het is beter een half ey
als een leege dop,

En daar meê ging ik aan 't zingen, en zetten de vreugde
hoog in top.

by Zingt.

*Wat is 'er beter leeven?
Als te weeze een Matroos,
Geen staat zo hoog verheeven,
't Zy van Prinsse, of Graaven altoos,
Wie verveelden?
Deze weelden.*

by spreekt.

Ik kreeg elf Gulden op hand, daar ik braaf mooy weer meê
speelden,

Dog geen twee daagen daar na, of de Trommel sloeg en ik
moest na Boord,

Maar zo draa als wy op Zee kwame, doen was het.

by Zingt.

*Moord, moord, moord,
Wy raakte voort aan 't slaanen;*

Teg

*Tege die verbruyde Haanen,
Maar zy vlugten voort,
hy spreekt.*

Want wy hadden een Kapiteyn die waar nooyt bang voor
zyn agterpoort,
Maar riep toond datje Lief hebbers bend om voor 't Vader-
land te streyden,

Dat is regt, riep al het Volk, waar gy ons wilt geleyden
Daar waake wy voor u, met Argus snel gezigt,
Twee daage naar het gevegt, zagge wy snags een groot licht;
Loeverd van ons at, hy riep de Vend die aan 't Roer stond te
waaken,

Ik geloof dat me daar Trooye ziet Branden, om dat ver-
bruyde schaaken,

Van Heleen, de schoonste die Paris ooyt liefde bewees?
Wat riep ik zou dat Trooye weeze? het mogt een ouwe
bullepees,

Want Trooye heeft al negehondert Jaar in de Afch gelegen,
En ik wii wel wedden, dat die vermaarde Griek Held Achil-
les zyn deege,

Al door de roeft tot pulfer, en gruys is verteerd, &! Sprak de
Vent, praat gy van Achil? die heeft By myn Bestevaar, de
Kreygs-oeffening geleerd;

Dat waar een Man, die kon op de kant van een Gulden schie-
ten.

*hy Zingt.
En hy hield ook veel van gieten,
Bagchus had hem in de val.*

hy spreekt.
Nou, wy zeylden op het ligt aan, en het was by me keel
een ouwe Paardestaf;
Die in de brand waar, by Heyn de waard tot Schevelingen;
in de drie gekroonde Bulhonden, 't Waar Gloria, Vi-
ctoria, zo lang tot de Stal was verslonden,
Want niemand weerde zig veel tot ned'ring van den brand,
Wy stakke weer in Zee, en Zongen.

*Weg met het Land,
Gy Helden die de Baaren,
Met een goet verstand,
Stoutmoedig overvaaren.*

hy spreekt.

Blijft'er ook imand Broeckveeters? Kloskoort, of syn gaaren,
 Blikke verkykers? Halsbande, of eenige and're Snuyzery,
 Ik loof gy liede hoord liever van myn avontuur Spreeken,
 als van me Kraamery?

Is dat niet waar Musjeurs? nu ik zal al vorder vertellen,

hy Zingt.

Ey! wild myn niet kwellen,

Schoon ik'er wat maal,

Het zyn al geen jellen,

Dien ik hier verhaal.

Ey! wil myn niet kwellen,

Het zyn al geen jellen.

hy spreekt.

Wy kruysten een dag of vyf om de Noord, en doen begon
 Eoël zo drommels de pype te stellen,

En stuurde Boreas op ons los of aars gezeyd de Noorde wint,

Dat wy al den bruy meende te vergaan, ja yder schreyden
 als een kint,

Was kapt de groote Mast, of wy raake alle om het leeven;

Og! als ik nog om die Storm denk, staan ik te zidderen en
 te beven,

Dan bad ik eens aan Neptunus om genaaden, riep ô lieve

Zee Godje! ik ben in doots gevaar,

Dan dagt ik weer aan dat Lietje.

hy Zingt.

Alle uure verwagt gy daar,

Donder, Blixem, zuure buyen;

Kermen, klaage, hoord gy naar,

Zwaar Orkaane, de dood Klok luyen;

Hemel hooge Baare steyf,

'k Kryg'er van een schrik op 't lysf,

'k Blyf liever thuys by me wyf.

hy spreekt.

Maar of ik bad, of zong, de wind blies al eeve steyf,

En het Schip dat slingerde als een wieg, die van een dol

Wyf word getrokken,

En 't roepen was anders niet als naar boove jou honde;

of ik zal je met een dag op de lende knokken,

Ik sprong over hals, over kop in de Boot, met nog een Man

of tien,

En

En wy lieten onze Kapiteyn, met al het and're Volk, ons
 van agt'ren het laatst zien,
 Maar nuw zulle de Heere ligt vraage, hoe *Krispyn*? dorst
 jeluy dat zoo stout beginnen?
 Ja voor zeeper, wy swurve zes dagen op Zee, en kwamen
 doen tot Zeeland binnen,
 En daar verkofte wy de Boot, en deelde met elkander de
 buyt,
 Dog ik ging wel haast aan 't Zingen.

hy Zingt.

*ô Verbruyd! ô verbruyd!
 Hier zo hangt het vilmes uyt,
 Want al myn ronde duyten,
 Die vlooge daar op eenen nagt,
 ik wierd nog leelyk uyt gelagt;
 Van veel ontaarde guyten.*

hy spreekt.

Ja ik wou Bagchus wel voor zyn bek gegooyt hebben met al
 de Zeelandse fluyten,
 Doen ik daar al myn kostelyke Geld moest laten, voor zo
 weynig genot,
 En al de Vrouluy verwenste ik op Pluteos akker, in zyn al-
 der grootste Doofpot,
 En dan vervloekten ik Venus, en riep dat zy de oorzaak
 was van al myn bedreeve lusjes;

hy Zingt.

*Viva, de Zeuwze susjes,
 Die scheyne wonder goet,
 Zy houwe veel van Kusjes,
 Het smaakt 'er alle zoet,
 En wanneer gy 't haar maar doet,
 Zoo zynse voort geneege, tot
 Gy vat wel wat ik meen.*

hy spreekt.

Ofeen die zulks niet begreype kan; dikklareer ik voor een
 zot die geen
 Rede verstaat, want Venus snyt de beurs, en maakt veel
 zieke Ligchamen,
 En Bagchus doet 'er meenig aan 't pootje kwyne, en met
 rooye Neuze loopen, dat 't zyn zelfs moet schamen.

DOG

Dog dit overgeſlaage, ik verhuurde me in Zeeland te Kaap
 op een drommels dootje aan,
 Ik dagt een Eyſre Ketting, of een Gouwe, het moeter nu
 meê door gaan,
 Ook zo deet myn de honger al menigmaal na een ſtukje
 Brood watertanden,
 En aan Boord gekoome zynde, Zong ik.

hy Zingt.

Ha die Hollanden,

Ha die Zeelanden,

Het is geen ſchanden.

hy ſpreekt.

Want die te Kaap vaard, moet Roove, en Branden;
 Makken, en houwe, of hy werd zeer weynig geagt,
 Bloed! wy kreege de eerſtemaal een Fransvaarder, die was
 niet anders als met Wyne bevragt,
 Dat leek ons wonder wel, om een weynig onze drooge
 Keele te ſmeeren,
 En doen mogt 't ons gebeure zonder een duyts te verteeren;
 Nou wy ſpeelden ook wel ter deeg.

hy Zingt.

Lik, en veeg,

Drink maar leeg,

hy Spreekt.

Ik zoop dat ik by me keel in de Kombuys neer zeeg;
 Zoet ik wil zegge in de Kajuyt, want daar lag een Vaatje;
 Dat den Kapiteyn voor zyn Provizie hield, vermits dat Jon-
 ge maatje,
 Loof ik weynig gedagte op onze Rovery had,
 Goon! wat lapten ik meenig glas met Franſſe Nectar in me
 gat,
 Want het was me in langen tyd niet gebeurd, zo dapper te
 ſmullen,
 En wy bragten de Prys tot Zeeland op, daar ging me braaf
 onze handen vullen,
 Want yder Matroos, kreeg vyftig Gulde buyt Geld alleen
 voor zyn hooft,
 En daar me weer in Zee. *hy Zingt.*

Die niet en rooft,

Wanneer wy Schepen nemen,

De Zingende KRAAMER,

*Die kust het gaat van Breemen,**Hy is van Breyn berooft.**hy Spreekt.*

Maar weer op Zee zynde, wierd onze vreugde schielyk uytgedooft,

Door dien vier Spaanse Oorlog-Schepe, ons zo drommels onthaalden,

Dat wy al de voorige profyt, braaf met Knokkenbroot betaalde,

Vermits zy wakker speelde, pof, pef, paf, en gaaven lustig vuur,

Wy vloode als de nikker voor een sprinkhaan, want al dat bruyen stond ons veel te duur.

En zy joegen ons lustig na, dog 't kon haar weynig baaten,

Vermits zy door de duisterheyt der nacht, ons weder hebben verlaten,

En wy telde smorgens onze dooden, dat waar de Bootsman vyf Matzooze, en de Kok,

Ik dagt ó Sint Gerrit! kom ik eens weder van dit houtte Blok,

Hier of daar aan Land, ik pak terstond myn biezen,

Nou, het geluk diende me bijzonder, want het begon heel fel te Vriezen,

Zo dat ik van 't Schip, over 't Ys myn voetpat nam,

Na Wyk op Zee, daar ik behoude te Lande kwam,

En de alder eerste die ik daar zag, waar een Vißer, die zat

boven op het Duyn, in zyn broek te knooyen,

Ik geloof hy Luyze zagt.

*hy Zingt.**De twee eerste plooijen,**Daar hy zijn hand in stak,**Daar vond hy wel een vijf-en-twintig Vlooijs,**Dien hy altemaal de beenen brak,**Ook vond hy nog een Luis,**Die waar grooter als een Muis,**Hy gaf ze aan zijn Kat,**Die hem voor een Rot opvat.**hy Spreekt.*

Nou denke de Heere ligt wat drommelse loogen is dat?

Want ik kan het aan je ooge sien, dog daar is niet aan gelege,

Ik heb zo eeve gezeyd, dat een loge zpmtyds een goeje zegge,

Kap

Kan brenge in de zak, is dat niet waar Musjeuts?
 Is 'er iemand onder je alle, die verzien is met de beurs?
 Zo pas 'er op, want ik weet ze wonder wel te ſnuytē.

by Zingt.

*Komt uyt termuyten,
 Liefje naar buytē,
 Daar hoord men de Voog'le ſnuytē.*

by Spreekt.

En te Wyk op Zee, beet men een Hond in de kuyten;
 Zo dat ik by me zoole in geen vier daage loope kon,
 En ik had niet in me zak, als noch een Luykſe Dukaton;
 Dog evenwel kouragie, ik ging by een Viſſer logeren,
 Daar zou ik een Daalder in de week, voor Eeten en Slaape
 verteeren,

Maar ik had 'er pas drie daage geweest, of ik was al verzeyd,
 Dat iſte zeggen ik had me verlooft aan een jonge Meyd,
 Die zo zot naar myn waar, als Prokris tot haar uytgeleezen,
 En daar op zong ik.

by Zingt.

*Zou het Minne ſchande weezen?
 Als 't in deugd en eer beſtaat?*

by Spreekt.

O! Neen beget, want riep ik myn hondje, zo riep zy myn
 toeverlaat,

Bloet! wat waar ik bars, ja 'k meende dat myn gat een Kat-
 dinaal was,

Maar weynig wiſt dat Meysje, dat ik ook zo drommels kaal
 was,

Nou, dat liep zo heen, tot den dag dat me trouwe zou,
 Doe leende die goeje ſloof een Jak van haar buurvrou,

En ik kreeg een oude vaale Rok aan me gat, van een Vent
 die daar woonde;

Ja ik leek wel een Rogſtekker van Waard doen ik my ver-
 toonden,

Dog wy ginge na de Kerk. en wiere een Paar,
 En doen wy t'huys kwamme, waerder ook een Ketel met
 ſchoone Wyker ſcharre klaar,

Gok twee Konynen, aan een verroefte Dege gebrāden,
 Maar nu geef ik de Mesjeurs eens te raaden?

Wat men dronk? hoe ſpreekt 'er niemand niet?
 Wy dronke van dat goet dat men te Amſterdam Rooſegraf-
 je hiet,

De Zingende K R A A M E R ,
 En dat waar by den houten Duyvel ons Bruylofs Banket ,
 Zo dat ik wel mogt Zingen.

hy Zingt.

*Een potje Raapen ,
 En daar meê slaapen ,
 Want wy ginge voort na Bed.*

hy spreekt.

En wat me daar zamen uytvoerde , dat behoef ik niet te
 snakken ,

Dat staat genoegzaam bekend in de Chineese Almanakken ,
 Maar ik had in 't kort een walg van al die vreugt , en Zong

hy Zingt.

*ô Zoete Jeugd ,
 Het zijn maar zoete dingen ,
 Die om een korte vreugd ,
 Zuy zuya , op moet zingen ,
 Koop zoete koek ,
 Mang'le , en Razyne , koop zoete koek.*

hy Spreekt.

Want eer een Jaar ten eynde was , had ik al een Jongen die
 moest in de Broek ,

Doen waard holderdebol , om Luyers , en Pislappe te kope ,
 Ik liet Wyk op Zee myn krent zien , en ging na Haatlen
 loopen ,

Daar woonde een Nigt van me , daar kreeg ik tien daage
 Logimend ,

Wel hede sprak zy tege myn , gy bent nu een andere Vent ,
 Als toen ik u voor nege jaare zag Neef Krispijntje ,

Dat's waar Nigt , (antwoorde ik haar) dog zy trok aan 't ver
 keerde lyntje ,

Want zy meende dat ik van myn Ouders daar om een ply
 fiertje kwam ,

Kom zyse , wilje meê , het is Kermis te Sparrendam ,

Ja , antwoorden ik haar , en wy stonde niet lang te faaze ,

Maar ginge na de Kermis , en sprongen met de Sparrendam
 mer baazen ,

Eens deftig in de bogt , en ik toonde dat ik meê een aardige
 knevel waar ,

En zong.

hy Zingt.

*De Kermis raar ,
 Die komt maar eens in 't Jaar ;*

hy

hy spreekt,

Dog s'avonts, doen raakten ik in een groot gevaar,
Nu moogen de Heeren vraagen, hoe *Krispijn*, wierd gy
doorje bakhuys gesneeden?

Neen dat kunt gy wel beter zien, hoor ik zal u alles ontleden,
Het ging met myn, als met die Man, die wel een Kruiwaa-
gen van doen had,

Of anders. *hy Zingt.*

Ben ik nu dronken, of ben ik nu zat,

Ben ik nu dronken, of ben ik nu zat,

Ben ik nu dronken,

Of ben ik beschonken,

Ben ik nu schief, of waggel ik wat.

hy spreekt,

Want ik bruyde so plomp verlore van den Dyk, met myn gat
Van boven neer in 't Y, dog ik ging terstond aan 't schreeu-
wen,

Zo dat de Boeren, aan kwamme loopen als jonge Leeuwen,
En trokken myn by Armen, en Beenen weer op het Land,

ô! Ik moet 'er nog om lagghen; daar kwam een Besje die
vroeg waar is den brand?

Ag Moertje! antwoorden myn Nigt, daar is geen brand ge-
roepen,

Dat is goet riep de ouwe sloof, en zy begon te poepen,

Dat ik meende dat Jupyn weer met de Reuse in Batalje was,

Wy raakte in de Kroeg, en daar kreeg ik voort een glas,

Met van dat goet, ey! hoe zal ik het nu beduyen,

Men zet het wel op Lepelbladen, en op and're Kruien,

Ja het was. *hy Zingt.*

ô! Goeje drank, dar dranken,

Gebrouwe voor de Kranken,

Tot koeling van haar pijn.

hy spreekt.

Met waar Spiritus Jinipri, ô neen, ik wil zegge, Brandewyn,

En daar lapte ik voort een glas van in me darmen,

Dat ging my weder van het hoofd tot aan de teenen verwar-
men,

Waar op dat ik zong. *hy Zingt.*

Nu weer aan het Kermis houden,

Die nog is verzien van Geld.

hy spreekt.

Want de Boeren tot kleyne Jongens, yder was een Held,
En men danste naar de Veedel, van al wat me haast kan be-
denken,

Van malle Symen, en van ik zal je eens wenken,

De Bootemark, de Haarlemmerdyk en van je zuster de
dolle Hoer,

Dorateetje, de Mofsele, Wilhelmus, en de groene Boer,

Ook van 't Juffertje, de Fransse my, de Krand, ook Klarinde,

Ik danste onder de Boere, als malle Jan onder de blinden,

Daar zat 'er een, die had zyn Mes opgehangen, voor de
geen die Snyen wou,

Daar zat 'er weder een, die bragt Kalven te Mark zonder tou,

Of anders gezyd, hy bespoog hem van het hoofd, tot aan de
voeten,

Daar lag 'er een op de vloer, met zyn Neus in de front te
vroeten,

Ja schopten, en vloekten, als of hy een uytzinden waar,

Knarsten op zyn tanden, en trok zig zelve by het Hair;

Waarom ik lagten, en Zong.

hy Zingt.

Dronkaars zijn gelijk de Beesten,

Als men hier beschouwe kan,

Ook vind men veel kwaje geesten,

Als de Wijn is in de Man.

hy spreekt.

En zo als ik dat gezongen had, gooyden een Boer met een
Tinne kan,

Myn na de kop, dat hy door de ruyte vloog in 't water,

Ik sloeg een paar blikken op, en vroeg, is dat op myn ge-
mund Comfrater?

Dog hy zweeg stil, en dat duurde tot Auroor haar guide
Poort onsfloot,

Doen waar 't repje, scheerje, Ja alles scheen wel dood,

Wy betaalden ook ons gelag en gingen na huys toe faazen,

Maar onderweeg hoorden ik nog eenigen van die Sparren-
dammer Baazen,

Die al vroolyk zongen. *hy Zingt.*

Doen ik laast te Sparrendam, te Kermis had geweest,

En zou naar huis toe varen, ontmoeten mijn een Geest.

Hy zo dronken, hy zo dronken, hy zo dronken, als een beest. Ik

by Spreekt.

Ik dagt mannen gy liegt het niet, want zy waare meest
 Alle zo vol Wyn, als een ey vol zuivel kan waezen,
 Wel *Krispijn* vroeg me Nigje, hebje wel ooyt van zo een
 Kermis geleezen?

Ik gaf haar tot antwoord; gut het ging'er tabak,
 Want vrinde regt uyt gezyt, ik pisten die zoete sloof maar
 wat in haar zak,

En bleef nog twee dagen by haar om dankje te bewyzen,
 En doe ging ik *Krispijn*, van Haarlem na Amsterdam toe
 reyzen,

En daar op zong ik. *by Zingt.*

*Dat gaat na Amsterdam,
 Dat eerst van Visschers kwam,
 Maar nu een Koopstad,
 En een loopstad, by spreekt.*

Dog daar viel voor my niet veel te koope, want myn beurs
 was drommels plat,

En een die daar geen Gelt heeft, weet zeer weynig te kreus
 ken. *by Zingt.*

*Revalje vous, een schraale keuken,
 Revalje vous; ik had geen splind.*

by Spreekt.

Ik leefde by me keel wel vier dagen van de wind,
 Ô! Dagt ik, het is beeter te steelen als te branden.
 En liep by een Bakker, daar kreeg ik een regel Wittebrood
 in myn handen,

Ik speelde broek hem, want het is voor een Man,
 Die een groote honger heeft en geen duyts bol beaale kan,
 Maar zy riepen voort hou den dief, en tot myn ongelukken,
 Daar kwamen twee Luysevangers, twee oude krukken,
 Die liep ik in de Mond, zo dat ik ô wat spyt:

Gelyk de grootste schelm dadelyk wierd na de Boeje geleyd,
 Zo dat ik doe wel mogt zingen.

by Zingt.

*t'Smorgens vroeg als 't was schoon dag,
 Hoort toe men zaltje verklaaren,
 Zy bonden myn by me Armen vast,
 En myn Hertje viel myn zo swaaren,
 Zy lyden myn door de Stad,
 En de Burgers sopte my wat.*

hy spreekt.

Ook hoorden ik, dat 'er veele riepe: dat lykt een olyke plat,
 Nou, ik dan in de Boeye komende, waar 't krek verhoer-
 dag, zo dat ik niet behoefde te wagten,
 Daar kreeg ik daad'lyk myn Vonnes, om veertien dagen,
 en veertien nagten,
 In 't Rasphuys te zitten, en te speelen met de Zaag,
 Maar ik gooyde de heelen peeskit in 't rumoer, want ik was
 drommels traag;

Dog het ging met myn, *hy Zingt.*

*Zy bragte myn in een Eys're klamp,
 Wie duivel zou haar bedanken,
 En op de plaats, daar staat een Paal,
 Van dikhout, zaag me de planken,
 Al heb ik dat ongeluk eens gehad,
 Nu ben ik een Burger van de Stad,
 Nog een keer,
 Hy dan word ik wel een Raads Heer.*

hy Spreekt.

Maar steele dat doen ik me leven niet weer,
 Nou, ik zat dan veertien dagen opgesloten by de boeven;
 Daar ik me by me keel, nog om moet bedroeven,
 Want alle dage was meest onze Spys,
 Karremelk met Gort, of Boonen met Paardevlis,
 En 't waar al werk, voor die, en die, of gy krygt uw hayt
 vol slaagen,

ô! Het is niet om te zeggen, wat ik al moest verdragen,
 Dan waaren der die zongen het Lietje van ag wat een kruys;
 En weer andere die tolde. *hy Zingt.*

*Had ik myn Mesje gehouden thuis,
 Ik had gedaan gelyk de Vroomen,
 Nu moet ik zitten in het Rasphuis,
 Wie weet wanneer ik 'er uit zal komen;
 Nu moet ik Zaagen, Schier alle dagen,
 Van dat rooje Breslienhout,
 Om dat ik niet zal worden kout.*

hy spreekt.

Ik dagt wel duysendmaal, ag! hy is ongelukkig getrouwt;
 Die hier zo een vyftig Jaar in deze kit moet plakken,
 Voor my, ik wou liever Pluymgraaf wezen, om den Gro-
 ten Mogol zyn scheythuys te racken; Dogt

Dog dit overgeflaagen, myn tyd raakten haast om;
 En ik trok na myn Ouders, daar was ik drommels welckom,
 Want zo dra als myn Vaar me zag, zo ging hy na booven
 loopen,

Daar lag nog van ouds, een end touw met knoopen,
 Dat kreeg hy voor den dag, dog eer hy beneden was,
 Zo had ik me al verftooken in myn Besjes Kleere kas,
 En myn Moeder bad voor me, zo lang tot myn Vaar hem
 liet bewegen,

Maar s'avonds, hadden om myneat wil wel twintig Boeren
 groote rufie gekreegen,

Want den een riep ik wed, KRISPYN is al weer t'huys,
 Dat zyn loogens riep den aar, en bruyde elkander voor 't
 bakhuis,

En dat liep zo hoog, door woorden, en weer woorden,
 Datze op elkander schooten, en doen dat de Boeren aan de
 hand van Leyden hoorden,

Die meenden dat den Sweet, met den Deen, op het Leyd-
 ze Meertje in Batalje waar,

Ik ging voor de deur, en zag hoe de Boere met elkaar,
 Wakker schermutzeerden, waar op ik riep: zoet Mannen
 zyd te vreedden,

Maar daar waaren by me keel al zes Boeren door hun bak-
 huis gefneeden,

Zo dat ik aan 't lollen ging. *hy Zingt.*

*Wellekom al uit den ftryd,
 Boere Jongens trotze Helden,
 Die elkander braaf bescheid,
 En door Neus en Ooren sneid.*

hy fpraekt.

Maar ik had nauw'lyks dese reeden gezyd,
 Ofze kwamen al den bruy in ons huys te vallen;
 En begonnen braaf met zyn Exfelenfie te mallen,
 En dat duurden, en weer duurden, tot omtrent midder nagt;
 Want zo als de laaften onze deur uyt ging, riep den Ratel-
 wagt.

hy Zingt.

*Meisje met je blanke billen,
 Zout gy wel een Ratelwagt willen?
 Een Ratelwagt met zyn dicke flok?
 Twaalef uren staat de Klok.*

by Spreekt.

Ik lag myn hoofd een weynig daar geen Wagens en reeden,
Maar ik kon niet slaapen, want dan dagt ik om 't geen ik in
't Rasphuys had geleeden,

Dan dagt ik weer, om myn lieve Wyfje tot Wyk op Zee,
En dan weer hoe dat de eene Boer, den ander door zyn
Bakhuys snee,

Dan hoe dat ik in Luytleckerland een dood Paart zag hollen,
Dog s'morgens doen raakten ik aan 't slaapen en begon al
droomend te lollen, *by Zingt.*

*Laat myn Wyf op Zeese Tryntje,**Lustig speelen, dou, dou dyntje,**Ik ben nu hier,**En verwacht een aar plysier,**by Spreekt.*

Hoewel ik bleef niet langer als een dag of vier,
Want myn Vaar die deed gestadig niet als knorren,
Ik dagt laat de Vent voor Sunt Jutmus lopen met al zyn
morren,

En daar me trok ik van Amsterveen, na Amsterdam zo ras
als ik kon.

En daar verhuurden ik myn voor knegt, in de reyzende Zon,
Op de Zeedyk, haa, doen waar ik alle dagen by de vreugt
en by de mooie Meyden,

Daar ik me by me keel wel duyzend maal om verbleyden,
En wat ik daar al zag, dat is de vrenden ligt wel bekend,
Het ging 'er als het altyd op die plaatze gaat, zoene en zabe
zonder ent,

Dan zag ik eens, hoe dat men de Jonkers van de huyg ligten,
Dan hoe dat me twee voor een schreef, en dan hoe dat n e
Nigten,

Als zo een swerm Byen vlooge, als 'er imand in kwam.
Dan zag ik weer, hoe Mars zyn Venus in de Armen nam,
En dicklateerde elkander den Oorlog, of ik wil zeggen,
Velje Piek op de Poort, dog dit alles uyt te leggen,
Is onnodig, want alles past juyft niet gezyd,
En in die verbruyde Kit woonden ik wel drie Jaar tyd,
Ja ik wierd een Kneevel die hem wonder op zyn Mes dorst
vertrouwen,

Ook leerden ik veel deunen daar ik dit nog van heb ont-
houwen

by Zingt.

*Kom binnen myn Heer ,
 Za zetje wat neer ,
 Zy roepen en winken ?
 Wat lust u te drinken ?
 Men zal het u schenken ,
 Naar u begeer.   by Spreekt.*

Ja't was maar tap, schenk vol, suyp uyt, hier is meer,
 Dan een glaasje voor me Nigt, en dan een voor de Mus-
 kanten,

Als ik'er nog om denk, daar quamen eens ses ligten kwanten,
 Die meenden een vlugge, zoet; ik meen een Kreup'le Waard
 te slaan,

Maar onze Hofpes kwamse voort agter 't gat met een Wal-
 vis Kraan,

En ik had een Stok, omtrent zo dik, als me Armen,
 't Waar rompomp, den deur uyt, og laasje, og barmen,
 Over hals over kop, dadelyk in de handen van den Frank,
 En zo naar de Kortegaard, vol getier, en gejangk,
 Bloet! wat waar ik bars, doen al dat gooregoet was gevangen,
 Ik wou dien tyd wel voor beul gespeult hebben, om al die
 Ligtmissen op te hangen,

En daar op zong ik.   *by Zingt.*

*Hy doet kwalyk die by nagt,
 Gaat de dollen Pype stellen,
 Daar een trotse Raatelwagt,
 Loerd op zulke snoo Gesellen.*

by spreekt.

Want het is onmoogelyk om zig tegen de keutel Franken in
 't geweer te stellen,

Dog dit overgeslaagen, doen ik daar drie Jaar had gewoond,
 Had ik een schoonen stuyver Gelt te goet, maar ik wierd
 beloond,

Met twee nieten, in een boomeloofen mand, of anders Vrin-
 den,

De Waard, en de Waardin die waren niet te vinden,
 De Hel die was bankrot, en de Duyvels op een hond,
 Og! wat waar ik droevig, ja zou me zelve haalt tot strond;
 Zoet, ik meen tot water gehuyt hebben, om zulke dingen,
 Zo dat 'er voor myn niet was, als het Lied van den Snortolf
 te zingen.

Of

Of anders.

hy Zingt.

Wy zynder Duivels med'gebruid,
 ó Selderment! wat raadt?
 Waar ik op 't Schip Sint Rynout uit,
 Dan mozt het nog geen kwaat,
 Maar nu is 't met myn uit bylo,
 Ik scheyter voor in folio,
 Wat raat, ó zeld'rement! wat raat?
 Wie ziet hoe 't eind nog gaat?

hy spreekt.

Ik trok na Bergen op zolder, en daar wierd ik Soldaat;
 Om voor agtentwintig stuyvers in de week myn Leeven te
 wagen,
 En ik had by me keel nog nooyt een Musquet op myn
 Schouwer gedraagen,
 Wel wat waar ik fors, en riep niet anders, als van dootflaan,
 En dan zong ik.

hy Zingt.

*Ik ben al naar den Kryg gegaan,
 'k Hing den Degen al aan me zy.*

hy spreekt.

Eerst waar ik onder het voet volk, en daar na onder de Ruy-
 tery,
 En myn Kapiteyn was genaamt Waaghals, een van de dap-
 perste Helden,
 Maar ik was een van die Mannen, die me het voorsten in 't
 lopen telden,
 Dog als wy beraamde om met elkander, hier of daar
 Den Boer te plund're, dan was ik altyd klaar,
 Want daar iets te bescharen is, moet men niet luy op wezen.
 Kreygt men een paar blaauwe ooge, met een dikke Neus
 daar moet Soldaatje niet voor vreezen,
 Maar speelen,

hy Zingt.

*Hy, Boere Jongens geef ons knap,
 Eer dat ik u tot huspot kap,
 Geeft Spek, geef Vlees, wy moeten ons veruorssen,*

hy spreekt.

Bloet! wy vonden zomtyds meê al drol'ge marssen,
 Die met Schoppen, Hooyvorken, en and're Boerentuig,
 Ons braaf te keer kwamen, dog wy ligten 'er al meenig
 van de huyg,

Hier een Ham of twintig, daar een Worst of hondert,
 En dan, Schiet met alle Man door de glaafen dat het dondert,
 En kwammer ons een agter 't gat, dan wast hak, steek,
 bruyd hem in de sloot,

Poef, pef, paf, schiet doot, schiet doot,
 En dan weer na 't Regiment, met al de beschaarde brocken,
 Om braafte roemen, hoe dat men wift te rooven, en te
 Knocken,

En was 'er imand onder oas, die wat ongelukkig onthaalt
 waar,

Die bruyde voort na de Meester om een plyfter, want die
 Man was altyd klaar,

Ook raakten wy eens in Battalje, dat zou ik haast vergeeten,
 Daar wierd ik van een oude Soldaat myn Neus afgebeeten,
 Maar nu zullen de Musjeurs ligt denken, hoe *Krispyn gy*
 hebt 'er een?

Dat moest myn hoopen, ik maakten voort weer een and're
 van Kalk en Steen,

Ha! konnen de Jonkertjes die op een verkeerde haaven ge-
 weeft hebben, haar zelve ook zo geneezen,

Dan zou de Meester in de vergulden Engel maar een Kaalis
 weezen,

Met al zyn briefjes, dien hy om laat brengen van den een,
 of den ander, die geen kostwinning heeft,

hy Zingt.

Een die zig in het vuur begeeft,

Moet voor vlam, nog vonken schroomen.

hy spreekt.

Dat is te zeggen, die op party loopt, moet Klop hebben, of
 Klop geven, al zou 'er geen lap van te regte komen,

Dog dit weer overgeslaagen, doen ik drie weken in 't Leger
 had geweest, wierd ik Tamboer,

Gut ik kon zo mooy, rou, dou, dou.

Hy Zingt.

Piek, en Roer, Op je Schoer,

Keertje slegts, Slink, en Regts?

Sryd in 't Veld, Als een moedig Held.

hy spreekt.

Maar of ik Tamboer was, ik waar altyd verlaegen om Geld,
 Dog ik raakte tot Venlo in 't Garnizoen met nog vyf hon-
 dert Mannen,

En daarging ik uyt Vryen naar een Meyd die was al tweemaal uytgebannen,

Ja tweemaal, wat dunkje, is het niet een braven naam?
En zy waar tot myn zo geneegen, als Thisbe tot Pyraam,
Zo datze dagelyks zong. *by Zingt.*

Moeder ik wil een Tamboer hebben,

Een Tamboer die is goet,

Hy doet,

Over dag staat hy 'er alarm,

s'Nagts al in myn arm.

Het schaat nix.

by Spreekt.

Nu mogen de Heeren zeggen dat deuntje kan deKramer fix,
Dat's waar, dog ik heb nog geen een lietje gezongen,
Of ik hebse in me Mars, voor ouden, en jongen,
Nou dat's tot daar aan toe, ik zal daad'lyk van stuk, tot stuk,
Alles op noteren, want ik ben beget geen Kruk,
Die by stucken en brocken, zyn avontuur op wil zingen.

by Zingt.

Alderhande raare dingen,

Heb ik in myn Googeltas.

by Spreekt.

En om dat die Meyd tot myn zo geneegen was,
Waar ik wonder in me schik, om by haar de vryen slemp te
houwen,

Maar na verloop van een jaar, zo praten zy van Trouwen,
Want vrienden regt uyt, wy hadden elkander wat te na
geweest,

Ik riep: praat gy van Trouwen? rytje de drommel, of
maaltje de geest.

Ik ben al getrouwt tot Wyk op Zee, voor vier jaar geleden,
Daar begondze, jou Eerdief, jou Egtbrecker, ik zalje on-
der myn voeten treden,

En zo vloogze myn in 't Hair, als ofze myn zo leevendig
vreeten wou,

Ik stak weer myn handen uyt, en dogt wat geef ik om jou,
Maar haar moer, die sloeg me met een kruk zo drommels
tegen myn Scheenen,

Dat het niet anders waar, als of ik by me Beenen,
Had laten stuckent bruyen van Meester Hans,

Dog op het laast, doe kreeg ik een wynig kans,

Want

Want het oude Wyf schopten ik in 't Vuur, vermits het
 een oolyk Swyn was,
 En de Meid floot ik in 't Turf hok, en toonden wat voor een
 Vent dat KRISPYN was,
 Maar Sunt Robberd! wat maakte die twe Vrouluy een getier,
 Zo dat ik de deur uyt liep en zong.

hy Zingt.

*Dat waar een swier,
 Wie droely zou dat denken?
 Ik zal haar byden wenken,
 En ik trek van hier.*

hy Spreekt.

Ik differteerde, en vond op de Mokerhy een Savoyart met
 een Lier,
 Die daar geruſt op zyn Bakboors oor lag te luymen,
 Ik dagt wel aan, nu moet ik hier geen tyd verzuymen,
 En ik nam knaphandig de Lier, en bond die op me zy,
 En daar me trok ik heen, en lied den armen duyvel op de
 Mookerhy,
 Wie weet hoe bedroeft dat hy wel heeft ſtaan keyken,
 Dat een ander zo onverwagt met zyn koſtwinning was gaam
 ſfreyken,
 Wat heeft hy wel gedcabelt en geboegerd, als een uytzinde
 gek,
 Dog wat bruyd dat myn, ik liep by de Boeren, en klopten
 dan aan een deur, en dan weer aen een Hek,
 En riep: a, mak eens ſpeel voor de duut, of de ſtukje Brooten,
 En zo kwam ik al aan de koſt, ook ſpeelden ik de nooten,
 Als of ik al me leven, by een Muſekant was op gevoet,
 En raad eens, waar ik al heen trok met dit waale poppe goet?
 Ik bruyde de Trekvaart langs, die van de Blinkert loopt tot
 aan Ooſtinje.

hy Zingt.

*Voor weynig geld daar vinje,
 d' Alder Koſtelykſte Thee.*

hy ſpreekt.

't Waar beter op zyn voete daar na toe gewandelt, als te
 ſwerve by de Zee,
 En in Ooſtinje zynde, vond ik myn Maat daar ik zo even
 van heb geſprooken,
 Die zat buyten de Nupoort, by twee Muſiſe, een pyp Va-
 derlandſe Tabak te rooken,

Ook hoorden ik dat eene van die Matresjes dit vaarsje
zong.

hy Zingt.

Buiten Batavia,
Ging ik me eens vermeiden,
Buiten Batavia,
Niet ver van Jakketra;
Daar vond ik, ó wat vreugt!
Een Mustiesje wel besneeden.

hy spreekt.

Dog zo als zy myn zag, zo sloot zy haaren reeden,
En ik ging zoetjes verby, en hiel me als of ik myn Maat niet
en kon,

Want hy waar zeer verandert, en verbrand van de Son,
Dog ik begon deze deun op myn Lier te drayen.

hy Zingt.

Hoe ruist 'er de Zee, hoe zal het nog wayen,
Viva Victoory nu ben ik te vreên.

hy spreekt.

Mit begon myn Maat te spreken, en ik luysterden na zyn
reên,

En hoorden dat hy vroeg, hoe beginnen hier ook al Savo-
yare met lieren te loopen?

Ik antwoorden op zyn Waals, a ja, datte moest my oopen.

Wel Waaltje riep hy doen weder, speel eens van 't Varken
zonder Sog,

Ik antwoorden als het jou believen is Jillis zonder bedrog?

Hoe sprak hy wederom, Waal kent gy me naam, ik riep
dat is zeeker,

Ik ben KRISPYN, diete Amsterveen woonden in de vergul-
de Bleeker.

Ha doen was 't voort bestemaat KRISPYN, welkom hier,

Maar zyn alder eerste vraag waar, hoe henker komje aan
die Lier?

Hoe dat ik aan de Lier kom, sprak ik, die heb ik in Savoye
laaten maaken,

Om dat ik anders geen kans zag om eerlyk aan de kost te
raaken,

Wel vroeg hy doen weder, benje dan van Savoye tot hier
aan Batavia over land gegaan?

Ik antwoorden, ja in negen dagen, dog ik heb weynig stil
gegaan,

En

En daar meê nam hy zyn affcheyd van die twee lieve Susjes,
 Gut wat wierd ik groen, want het waar niet als kusjes, kusjes,
 Dat dit jonge goet op elkander gaf,
 En daar op zong ik. *hy Zingt.*

*Laat af, laat af,
 Dit demmineeren,
 En smeeren;
 Brengt ons in 't naren Graf,
 Schoon gy de Min, pleegt naar u zinn,
 Gy zult het in het ynd bezuuren,
 De Min, de Min,
 Heeft raaren kuuren, stookt vuuren,
 En store veel rampen in.*

hy spreekt.

Zo dat niet waar is Musjeuis, íeg vry dat ik een loogenaar bin,
 Want een die Oostinje te veel met de Vrouwlyu in de Bogt
 wil springen,
 Die mag of zal wel haast dit lietje zingen.

hy Zingt.

*Ik heb myn Geltje door gebragt,
 Met Meysjes van plyzier,
 Maar nu zo word ik uytgelagt,
 Dat komt al van de swier.*

hy spreekt.

Ik en myn Maat dronken op elkanders gezontheyt een vles
 Zuyker Bier,

Want Wyn, mogt 'er by me zoolen niet op over schieten;
 En wie zou zes Schellingen geven, voor een Botelje die niet
 beter waard is, als om in de Goot te gieten,

En zo leefden ik op myn Maats genaden, wel een week of
 tien,

Maar doen most ik arme *Krispyn* op een goet heen komen
 zien,

Want myn Maat ging op een 'Togt om Nooten, en Nag'len
 te haalen, *hy Zingt.*

*Ag! doen raakten ik aan 't dwaalen,
 Zonder Gelt myn Ryn Kompas,*

hy spreekt.

Já myn buyk meende altemet, dat myn keel gehangen was,
 Door dien ik veel honger leet, want myn Lier hadik gaan
 verkoopen, Aan

Aan een Schaapherder, die zou'er me agter zyn Schaa-
pen loopen,

Dog evenwel boncouragie, ik nam de Postwaagen waar,
Die van Oostinje na Muscovic reed, met Neteldoek tot
Dassen voor den grooten Zaar,

Ook Sits tot nacht Japonnen, voor hem, en al zyn vrienden,
Maar onderweeg waar een Tolhek, daar was de drommel
te binden,

Want den Waagen Reed door, en myn hieldese vast,
Geeft Gelt riep de Vent, zo niet ik legje deze stok omje hals
en batt,

Of ik stuurje myn Bulhond op 't Lyf en laatje vernielen,
Ik begon te schreyen, en ging in 't Waagen spoor neder knie-
len,

En riep, ô! myn lieve Mannetje, ik heb geen eenen duyt,
Ja ik schudden ook voor zyn Oogen al myn zacken uyt,
Loop dan heen sprak de vent, en ik meenden de Waagen
weer te kreygen,

Maar die was al uyt me gezigt, schoon ik liep dat ik wel een
uur na myn aam stond te heygen,

Dog al heygende begon ik deze dreun.

hy Zingt.

Of ik zugt of ik kreun,

Het is om niet,

Want de Waagen is op een hond,

En de Voerman voor den drommel,

Snelder, Rebelder, Firre, Firre, Fut,

En de Voerman voor den drommel.

hy spreekt.

Ik dagt wel duyzendmaal, ag! zat ik nog in 't Leger en speel-
den op myn Trommel,

Want ik waar heel droevig; gelyk een yder wel denken kan,

Dog ik zag een hoogen Tooren, daar liep ik regelregt op an,

Ja ik dagt dat zal gewis dien Koop'ren Tooren weezen,

Daar Danaë van haar Vader opgeslooten was voor deczen,

En daar Jupyn als een Goude reegen, heel listig in kwam,

Dan dagt ik weer dat het de Wester Tooren was hier te Am-
sterdam,

En zo liep ik al pynzende, dat ik niet witt waar ik zou geraa-
ken,

Maar

Maar s'avonds vond ik een hout huysje, waar in een ouder
Vent, by een Lantaarentje Klompen zat te maaken,
Goon! wat wierd ik bang want ik meenden dat ik aan het
Tooverhol van Circe waar,

Of voor 't minst dagt ik, hier kom ik by een oude Moorde-
naar,
Want zyn Knevels groeyde elk wel een span verby zyn
Ooren,

En zyn Baard geloof ik waar in geen vyftig Jaar geschooren,
Dog ik hiel me zo stoutmoedig als ik maar kon,

En begon te zingen. *hy Zingt.*

Zat Diogenes in een Ton,

Als een Munnik in zyn Kluysje.

hy spreekt.

Maar zo als ik dit gezongen had, quam den oude uyt zyn
huysje,

En ligten met zyn Lantaarentje voor uyt, want het was 'er
heel donker, en naar,

En al wat hy riep, dat was: anders niet als wie daar, wie daar?

Ik trok myn floute schoenen aan, en trad een wynig nader,

En riep: ik ben een Man die verdoold is goeye Vader,

Wel vroeg hy doen weder, waar leyt de Reys naar toe?

Ik antwoorden, daar 't geval my fluurd al waar 't na Box-
tehoe,

Loop dan regt uyt riep de Paay, en sloot zyn deur, als of ik
een Schavuyt was,

Zo dat ik geloof, dat die oude Knevel met den Kop gebruyt
was,

Want hy moest ten minsten gezyd hebben, als ik regt uit
liep, waar ik dan te Landen kwam,

Ik vloekten, en scholt hem luttig, want ik waar drommels
gram,

Dog al myn tieren, en raazen, kon zeer weynig baaten,
Zo dat ik heen ging, en heb dien oude Klompemaker ver-
laten.

En daar op zong ik. *hy Zingt.*

ô! Knorre pot,

ô! Greyze zot,

Die in dat schot,

U leven zo veesleyten wil,

*Ik lag, ik lag, om zulk een gril,
Blyf vry alleen,
Ik kwyer heen,
Maak klompen weest te vreen.*

hy spreekt.

Ik gooyden tegen zyn Wooning met een grooten steen,
Om te hooren of hy niet iets tegen myn zou snacken,
Maar hy hield hem stil, zo dat ik zoetjes afging zacken,
En liep wel twee etmaal eer ik mens, of mens gelyken zag,
En de alder eersten die ik vond, was een Boer die op het
Land te slaapen lag,

Ik waar niet luy, maar voelden of zyn zak wel gelardeert
was,

Dog ik vond niet als elf duyten, en een neusdoek die braaf
met snot besmeert was,

Ô! Dagt ik, laat dat den Armen duyvel maar houden, hy
heeft het wel van doen,

En daar meê zo trapten ik hem eens heenen weer op zyn
Smoel met de pollevy van me Schoen,

En ik begon te zingen, als een blinden vink zonder treuren,
Want ik dagt van dezen Man zal myn wis onderrigting ge-
beuren,

Waar ik ben, want al dat dwaalen stond me veels te dier,

hy Zingt.

*Al heeft een Ruyter groot plysier,
By Trommelen, en Trompet,
En draagt een sluyer na de swier,
Op 't hooft een Hellenpet,
Nog liever waar ik eenen Boer,
En lag gerust op 't Land,
Als steets te leven in Rumour,
By Rooven, Moort en brand,*

hy spreekt.

Mit ontwaakten hy, en sloeg twee blicken op als een Olyfant,
En vroeg wat myn begeren was? ik antwoorden met beleef-
den reeden,

Dat ik graag weeten wou, als ik oostwaard aanging waar ik
dan na toe ging treden!

Ik kreeg tot antwoord, daar gaat gy na Konstantinopelen,
daar den Grooten Turk zyn Hof is.

Ik bedankten hem, want die reeden maakten my een wey-
nig fris,

Ook zo had die zoeten, lieven Boer, niet geloogen,
Want ik liep omtrent een uur, doen had ik die Plaats al voor
myn oogen.

Gut! wat waar ik bly, doen ik daar de Poort in trad,
En wat zag ik daar Venten, met Sabels op haar gad,
Van anderhalf el lang, en eens zo breed als hier de Beschuyt-
backers Messen. *hy Zingt.*

En ik hoorden haar wel swetzen,

Maar ik kon het niet vorstaan,

hy spreekt.

Ik dagt ó wee! hoe zal't met myn nog gaan,
Zo ik geen Kristen Menschen ontmoet die Duyts kunnen
spreeken. *hy Zingt.*

Hy! wat valt hier meer te preeken,

Ik liep zonder Kruys, of Munt.

hy spreekt.

Dog t'savonds wierd my evenwel Herberg verguad,
By een Rynegaard, dien ik al myn avontuur vertelden,
Die maakten myn zyn Lyf-Knecht, zo dat ik hem overal
verzelden,

Maar na verloop van vier weeken, speelden ik een aardigen
rol.

Want hy had een jong Paart op stal, daar ging ik meé aan de
hol.

En bruyden van Constantinopelen, na Roomen, als of me
de Nicker agter 't gat waar,

En daar veylden ik het Paart uyt, door dien ik het reyen al
zat waar,

Nou ik raakten 't nog al wel kwyd, want ik verkoft het aan
een Frans Capiteyn,

Voor honderd Hollandse Guldens, en twee Kan Rinsflewyn,
Ha, doen waar ik een Man, trots Cresus, trots Alexander,

Ik at, ik dronk, en zong. *hy Zingt.*

Ik Hollander,

Trots Brabander,

s' Nagts op straat,

Zeer Laat.

hy spreekt.

Ik leefden van die honderd Gulden, niet als een gediffer-
teerden Soldaat; Maar

Maar als een banjerHeer, dog het begon heel ras te mind'ren,
Want hier verteerden ik een Ducaat, daar een Ducaton,
en smulde als de Wittebroots Kind'ren,
Hoewel ik bleef niet lang te Roomen, maar trok heel ras,
Na Parys, daar hoorden ik dat Koning Lodewyk overlee-
den was;

Ô! Riep ik wel driemaal, is Koning Lodewyk de veertien-
de Overleeden,

Dan zal hy niet meer met zyn Fulpe Muylen, op het gebor-
duurde Gapyt treden,

En daar op zong ik de spreuk van Solon,

hy zingt.

*Hy, wat Mensch hoe Ryk, of groot,
Niemand gelukkig voor zyn doot.*

hy spreekt.

Want men schilderd het geluk, met zyn eene been op een
ronde kloor,

En 't is ook wel de waarheid, want een die heden zit te
praalen,

Leit morgen neer geveld, die hoog vliegt raakt aan 't dalen,

Gelyk Ikaris, die met zyn vleugels zo hoog,

Dorst vliegen, dat Febus gram wierd, en hem wel Drom-
mels bedroog,

Vermits zyn vlerken los gingen, en hy viel plomp verloren,
Over hals overkop in Zee, dog om niet in myn reden te
smooren,

Zo weet dat ik tot Parys ook niet lang bleef,

hy zingt.

*Maar ik beef, maar ik beef,
Maar ik beef, maar ik beef.*

hy spreekt.

Nu moogen de Heeren vraagen, hoe Kriispyn beett gy? ja
Mesjeurs, en 't heeft ook zyn reeden,

Mits ik niet zonder beeven verhaalen kan wat ik doen heb
geleeden,

Want voor eerst ging ik een Boffchagie door, van ruim twin-
tig mylen lang,

Daar dansten de Wolven en Tygers, poot aan poot, dog
elk op zyn rang,

Wat verder fat een Leeu, die kraude aan een tak die van
den boom gewaayt was, ja

Ja 't was 'er zo vol, als of 't 'er met dieren gezaaid was,
 Ook ontmoeten ik een Draak, die was van kleur als een
 Papegay, en keek als of hy me vreeten wouw,
 En ik sag een Slang, die wel zo lang waar, als van Ouwer-
 kerk tot Abcouw,
 Dog, doen ik hallef weegen waar, schootme deze deun te
 te binnen.

hy zingt.

*Onlangs geleen, ging ik bedroeft van zinnen,
 Al door een bosje, daar 't zo eenzaam was.*

hy Spreekt.

Ik bad menigmaal aan Diana de Jagt Godin om een vryen
 pas,

En zo stelden ik myn cours naar Engeland, maar 'k verviel
 in handen van de Schotse Rebellen,

Ben je een van de Wigte, riep den Graaf van der Mar, dan
 sal ik je dryvend ter neder vellen,

Neen, Heer Graaf antwoorden ik heel beleeft, ik ben een
 Man,

Die Jacob voor wettig Koning van Engeland, Schotland,
 en Yrland kan.

Goet riep hy wederom, wilt dan met ons voor Jacob u lee-
 ven waagen,

Ag dagt ik! nu zien ik voor my een droeve Zon op daagen,
 Ook vroegen zy my nog wel honderd maal of ik een Torris

was, ik riep al: Jis, Jis,
 Door dien ik wel wift dat dit woord op zyn Engels Ja ge-
 zeyd is.

Ook hoorden ik een van deeze drollige Knevels zingen,

Wy zullen hem dwingen,

Met Snaphaans, en Klingen.

Ja dagt ik gy bent 'er een vent na, want hy waar zo styf,
 dat hy pas over een strootje kon springen,

Dog de eerste nagt de beste, nam ik myn Gat in myn arm,
 en ik bruyde voort,

Als of ik gewed had, in een uur te loopen van de Wyk na
 Santpoort;

En zo quam ik in Engeland, en zag de Graven Kentmorre
 en Derwntwater, den Kop afbruijen,

Ook zag ik den Pretendent zyn beelt op een Kruywagen,
 door de Stad Kruyen,

Maar het stond my daar weynig aan, door dien ik myn lyf
niet zeker waar,

Want alle avonden aten de Wigse en de Torris, elkander
in 't haar,

Den een die riep: Lang leeft Koning George, den ander
riep: Lang moet Jacob leeven,

En dat Klopte elkander met stocken en Knuppels, dat 'er al
meenig de o'd bleeven,

En lagen op de straat, half verzoopen in het bloet,

So dat ik begon te zingen. *hy Zingt.*

Karon houw maar goeje moet,

Hier werd uwe vragt heel goet,

Kyk, hoe dat men in het honderd,

Hakt en sleeckt en kerft en staat.

hy Spreekt.

Ja, daar men zo hout klooft, weet men dat het op een
spaander raapen gaat.

En zo bleef ik daar tot van de Winter, en zag al veel aardige
Klugten speelen,

Maar doen quam 'er een Noortse Boer met een Narre-slee
vol Eeke deelen,

Dien hy daar verkoft, dog wyl hy zyn geld ontving,

So maaktèn ik de Nar los, en rende als of ik om de Vroe-
moer ging;

En bruyde de Noort Zee over, zonder dat ik bang was om
met myn gat in 't Yste raaken,

En ik quam weer tot Scheveling, by Heyn de Waard die
zyn verbrande Stal weer op liet maaken,

Daar bleef ik twee dagen, en verplakten de Nar, maar met
het Paart brusten ik heen,

Van Schevelingen naar den Haag, en daar van na Leyden,
en van Leyden na Amsterveen,

Gut! wat keek myn Vaar, ja; hy sloeg twee blicken.

Gelyk Prometheus, wanneer den Arend bezig was om hem
zyn Lever te picken,

Dog hy onthaalden myn beter als doen ik de eersten reys
thuys quam,

En ik had ook geen lust om weer te Reyzen, want ik waar
al een weynig tam

Geworden, door al de ongemacken dien ik had geleden,

Ik ging by me Buurman, en verhaalden hem met reype reeden,
 Als dat ik zyn Zoon Jilles zonder bedrog in Ooffinje gesproken had,
 Bloet! daar wierd ik s'avonds onthaald met een Wilde Kat;
 Zoet ik wil zeggen, op een gebraden Haas in de Veenen gevangen,
 En den Man waar zeer verblyd, dat ik hem na veel verlangen;
 Deze aangenamen tyding brogt.

by Zingt.

*Maar ik zagt,
 En ik Kogt,
 Deze Kraamery.*

by Spreekt.

Om eerlyk aan de Kost te geraaken, en daarom heb ik van de Mey,
 Hier een Huys gehuurd, daar de Heeren myn of me hond altyd kunnen vinden.
 Maar nu myn Kraamery eens opgenoemt, zou dat wel quaat zyn vrinden!
 Ik geloof van neen, want wyl ik myn avontuur heb verhaald,
 Zo heb ik met myn Mars maar wat in 't hooft gemaakt,
 Zie daar nu begin ik, en staak alle and're grillen.

by zingt.

*Hy, koopt'er niemand, Kristalyne brillen,
 Voor blinde kippen die niet kunnen zien,
 Kom by me Kraam,
 Want de jaam,
 Heeft mijn naam,
 Nog nimmer wyt geblaazen na dat ik berzaam.
 Balletjes om de baarden mee te vreyuen,
 Oly de Saffemyn by Vlesjes vol,
 Ook Gespis trant,
 Rond, vierkant,
 Abondant,
 Haaken, vogen, en kurejeuze kouffe band.
 Zantlospers om den tyd te opzerveeren,
 Kurketrekkers van het fynste staal,*

Snuyfdoozen schrik,

Tin, en blik,

Even dik,

Koeragie, dan Liefhebbers want ik wagt goetschik.

Pennen, die heel wel versneeden bennen,

Poeyer al zo wit, en fyn als poppe strunt,

Ook Naaysters schaar,

Hy zie daar,

Kyk het maar,

Gesteepen van een Waal te Haarclem op het Spaar.

Ook heb ik dompertjes, en kaarse snuyters,

Kooperere profytjes voor de zuynigheyt,

Ook Naalden goet,

ô Gants bloet!

Alsje moet,

U kouffer stoppen tot verwarming van je voet.

Ook heb ik Spiegeltjes zoeten lieven Meyskans,

Daar gy u krulletjes in ciere kan,

Ook Muskeljaat,

Dillekaat,

Als gy praat,

Met u beminde, dan ruykt gy als een privaet.

Ook heb ik balletjes, voor de witte muylen,

En vlakballen om eest duyrt het stuk,

Ook potloot pen,

Ik beken,

Dat Fan ben,

Zal zeggen dat ik een verbruyden Kraamer ben.

A, B, Bortjes om verstant te kreygen,

Mallemoorie Boekjes voor een dromme droes,

Ook pypedoos,

Voor Mattroos,

Word gy boos?

Dan zal ik eens wat anders zingen voor een poos.

Blikke

Blikke Veerekykers, om te zienen,
 Van Amsterdams zo regtuyl tot Japan,
 Ook speldenfyn,
 Glad, en ryn,
 Groot, en kleyn,
 Pennemessen, veeters die met blik beslagen zyn.

Naaldekookers, houten, en Luvooren,
 Tinne knoopjes naar de alder nieuwste swier,
 'k Heb ook lynjas,
 Net van pas,
 Hy den, den bras,
 Speetsje Boekjes die nooyt oenig Koozman las.

Fluytjes, Trompjes, en houten Rammelaaren,
 Hoede schuyertjes van 't fynste Tryp,
 Ook Grinse net,
 Van potret,
 Vrinden let,

Om kinderen bang te maaken, en te jaagen na het Bed.

Ook heb ik halsbanden, voor alderhande honden,
 Slootjes om die te hangen aan 't Tresoor,
 Dat Knegt, nog Meyt,
 Buytens tyd,
 Niet ontbyt,

Van uwe kost, die daar dan in verborgen leyt.

hy spreekt.

Sie zo Musjeurs daar heb ik nu al me Kraamery op gezeyt;
 Uytgenomen de Lietjes, en al de Liedeboeken,
 Daar heb ik een nette Register van zo dat ik niet lang hoeft te
 zoeken,
 Als voor eerst, zo heb ik dat vermakelyke deuntje te koop,
 Van.

hy zingt.

Knoop Meysjes knoop,
 Die 't knoope willen leeren,
 Die moeten by myn verkeeren.

hy

hy Spreekt.

Ik heb het leven van Bregje met eeren,
 Ook heb ik van,

hy Zingt.

*Scheele Frans verzoop zyn kleeren,
 Was hy doe niet wel gebruyd?*

hy Spreekt.

Ook heb ik de ontmantelde Apotheker, rotkeel zonder kuit?
 Ook Aran en Titus, boertig bereymd door ROSSEAU dat
 gekke Poëetje,

Ook heb ik een Treurgedigt, van een kalen Jonker die op
 den Amstel in 't Ys viel, met zyn Narre Sleetje,

Ook van een Boer, die aan vier valse speelders zyn Geld
 verloor.

Ook van een Fransse Barbier, die voor vier duyten den
 Baard schoor,

Ook van een Hengelaar, die zo lang hengelden, tot hy om
 zyn heng'len wier gevangen;

Ook heb ik van de boezelaars Jaap, die zig zelve op de kle-
 ren Solder, aan zyn dasje ging verhangen,

Ook heb ik van. *hy Zingt.*

*Jonge Meysjee luyster toe,
 Die het werken nu is Moe,
 Laat het voor sunt Velte vaaren?
 Ik weet een Ambagt van plyzier;
 Daar gy schatten med kund gaaren,
 En gekleet zyn na de swier.*

hy Spreekt.

Ook heb ik een deuntje dat ik zelfs gedigt heb terwyl ik ag-
 terlan liep met de Lier,

En dat is. *hy Zingt.*

*Daar is een Meyd gebooren,
 t'Savonds al by de kaars,
 Zy had geen Neus, geen ooren,
 Geen oogen, noch geen Naars,
 En wat dunkje, is 't niet raars!*

hy Spreekt.

Ja ik ben een wakker Poëet. als ik agter een Ham zit, of
 agter een schootel met Baars,

Dog het mag geen kwaat, want ik zal met Rymen de kost
 niet winnen, Hier

Hier heb ik een boekje, om uyt de Tas te leeren Speelen,
 en ook een boekje voor die Minnen,
 Om te leeren, wat men al doen en laten moet, aan de geen
 die me bemind,
 Ook heb ik van.

by Zingt.

*Blind, blind, blind,
 Riep Klaartje, is het Kind,
 Die met zyn boog en pylen,
 Springt, en vliegt,
 En ons bedriegt.*

by Spreekt.

Ik geloof dat de Mesjeurs wel denken, dat Krispyn haar wat
 te vooren liegt?
 Want niemand maakt eenige beweeging om wat te koopen,
 Dog ik heb evenwel handgift, en zal niet zonder geld na
 huys loopen,
 So toont dan dat je leesen kan, en koop wat, zo niet, yder
 doet zyn zin,
 Ik heb veel Historien ook, van Jan de Plug en Kaat de
 Brakkin,
 Ook van.

by Zingt.

*Wat 's een Koopman zonder waaren,
 Als een Bakker sonder Meel.
 Wat 's een Speelman zonder snaaren,
 Als een Zanger sonder keel,
 Wat 's een Harder zonder ſchaapen:
 Als een Viſſcher zonder want,
 Wat 's een groen Boer zonder raapen?
 Als een Huisman zonder land.*

by Spreekt.

Bloet wat werd my de keel droog. Ja het is als of men daar
 victorie brand.
 Ook tommeld my den buyk van honger, als of 'er Beeren
 danſſen en ſpringen,
 Maar ik heb hier nog een vermakelyke deun, die moet ik
 eens voor de Heeren op zingen,
 Ja een zeer plezierig vaars onder het plengen van den Wyn.
 Ook zullen de Mesjeurs bekennen dat het wel wil op zulk
 een tyt gezongen zyn.

by

hy Zingt.

Wyn en Bier, ô! plezier,
 By een Vetten difch,
 ô Vermaak! voor een fnaak,
 Zo als ik,
 Hei gezwind, tap een pint,
 Want het fmaakt zo fris,
 Kyk, hoe eel, fmeer de keel,
 Veeg, en lik,
 Voor de Man, voor de Man, voor de Man,
 Vry een Kan, vry een Kan, vry een Kan,
 Vry een Kan, Kan, Kan,
 Voor de Man. vry een Kan,
 Of een mingelens Kroes,
 Klink en drink, avoes, avoes.

hy Spreekt.

Dat is eerft een deun, het moet zyn zelve pryzen,
 Wie wil een loogenagtige Nacourant of een Merkuur van
 Jan van Gyfen,
 Ook heb ik een Catalogus van Boeken, die men morgen
 zal verkoopen op Kattenburg, in een ftal,
 Ook heb ik Dominees briefjes, nieuwe Winterbeurt, om
 te zien wie die, en die tyd preeken zal,
 Ook heb ik het Rotteneft der Poeëten, of de byeenkomst,
 van veel waanwyze Snaaken,
 Die alle daagen by een Boekebinder koomen, om een an-
 der Digter zyn werk te laaken,
 Ook heb ik een nette befchryvenis van al myn avontuur of
 rym gezet,
 Ook heb ik de Batalje voorgevallen buyten de Leydfe poort
 in 't Paarde wet,
 Van een jonge Waterhond, die vogt tegen twintig vliegen,
 Ook heb ik van Louw, die noyt de waarheyd fprak, maar
 was altyd geneegen om te liegen,
 Ha! dat is een boekje, dat by niemant te krygen is, als by
 myn,
 Ook heb ik van Julfes Puifneus, die noyt met moffelen
 liep als in de Maanefchyn,
 Ook heb ik var.

by Zingt.

Wilhelmus zat op de zolder,
 Hy luysde zynen broek,
 En vond 'er ô gants Kolder,
 Wel vyftig in een hoek,
 Met Krucken, en met hamers,
 Sloeg hy ze alle doot,
 Het alderkleynste luisje,
 Was als een Ter zo groot,

by Spreekt.

Maar Mesjeurs, ik kryg zulk een drommelse noot,
 Dat iste zeggen, Krispyn die moet eens weezen,
 Daar den Prins te voet moet gaan, dog is iemand geneegen
 om te leezen,

Het Journaal van myn reys, die komt aan myn Huys,
 Ik woon op het varkens Eyland naast de gekroonde Platluis
 Boven myn deur staat David vegt tegen den Reus met zyn
 barffe knevels,

Ook is myn Huys verciert met drie moye gevels,
 En de vensters van myn kit, staan altyt oopen om te zien,
 En in myn voorhuis hangt de tabel van Niobe veranderd in
 een Stien,

Ook de stryd van Cupido tegen de Maagden,
 Ook van dien grooten Kunstenaar, die een stuiver op zyn
 kant aan negen stukken zaagde,
 Ook hangter een Schildery daar Pallas en Arachne weeft,
 Ook hangt 'er de val van Faëton, dat Apelles zelf beschilderd
 heeft.

by Zingt.

Ja 't is wonder wel te vinden,
 Al was iemand nog zo dom,

by Spreekt.

Nu Heere beliefter iemand nog iets? want ik ga heen en
 kom niet weerom,

Schoon dat je denken souw, dat is maar praat voor de Boe-
 ren,

O neen! ik ga want ik moet in myn huis nog waterenbrey
 roeren,

En des zo neem ik myn affcheyd, met deze reen.

by

1162501

hy Zingt.

Ha die, alle baazen,
 ó! Drooge paay Klaazen,
 Weg bruyen, weg raazen,
 Weg kannen, en glaazen,
 Ci cinken, deuz aazen,
 Beeg vaaten, vul blaazen,
 Sla ballen, maak haazen,
 Laat scheeten, vang haazen,
 Span Paarden voor Chjazen,
 Weg sotten, weg dwaazen,
 Ik wens u te vreen,
 Krispyn die gaat heen.

hy spreekt.

Want ik zie gy rookt, en niemand is zo beleest dat hy my
 eens laat stoppen,
 Dog 't is goet dat ik zelf een doos met tabak heb en een ton-
 teltje om vuur te kloppen,
 Nog eens ha die Mesjeurs, de wagt die roept van tien,
 En toekomende week zult gy Krispyn hier wederom zien.

U Y T.

NB. Daar word aan den Leezer bekend gemaakt,
 dat in 't kort van den zelven Auteur staat uit te ko-
 men, MEDEA boertig berymd, als mede, de HEL-
 SCHE KERMIS en de HEL BESTORMT door
 de Goden.